

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
BÀI 79 - ĐỨC CHÚA JÊSUS SAI CÁC MÔN ĐỒ CỦA NGÀI ĐI TRUYỀN GIÁO.
Phần 9 - Cái giá người tin Chúa phải trả cho được xứng đáng với Đức Chúa Jêsus.

Ma-thi-ơ 10:37-38: Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta.

Tiếp theo các bài trước mà chúng ta đã học về những sự Chúa Jêsus cảnh báo trước những sự bất bớ mà những người trong thế gian này sẽ làm đối với Tin-Lành và những người tin theo Đức Chúa Jêsus Christ và trong những người bất bớ đó sẽ có những người thân trong gia đình, như cha, mẹ, anh chị em, thậm chí là vợ hoặc chồng, con, là những người không tin hoặc chưa tin Chúa và những sự bất bớ đó không chỉ là những lời nói, những sự bất đồng quan điểm mà sẽ như là kẻ thù nghịch vậy, có thể dẫn đến sự tố cáo, giao nộp cho quyền lực của thế gian để bỏ tù hoặc giết hại về tinh thần hoặc thân thể của những người tin Chúa.

Những sự bất bớ đó sẽ kéo đến như nước lũ với sức mạnh của sự thù nghịch mà ma quỷ đã đặt vào trong tâm trí của những người vô tín để bách hại Tin-Lành, bách hại Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ và những người tin Đức Chúa Jêsus Christ, không kể những người tin Chúa đó là ai trong xã hội, trong cộng đồng hay trong gia đình và sự bất bớ đó không ngoại trừ các mối liên hệ, như Chúa Jêsus đã phán:

“Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình.” (Ma-thi-ơ 10:34-36)

Chúng ta có thể nhận ra đây là một cuộc chiến không phải thuộc về xác thịt nhưng thuộc về thần linh giữa Nước Đức Chúa Trời và quyền lực của sự tối tăm, như có chép:

Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.

Kể từ khi loài người phạm tội và bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời, thì cả thế gian đã chịu phục bởi quyền lực của ma quỷ và bởi cơ đó mà các nước lớn luôn tìm cách thôn tính các nước nhỏ để chiếm đoạt nhân lực cùng tài nguyên của các nước nhỏ và yếu hơn mình và người ta gọi hành động đó là sự xâm lược. Hậu quả của những sự xâm lược đó sẽ là sát nhập các nước bị xâm lược trở thành thuộc địa của các nước xâm lược và nếu những người bị xâm lược chấp nhận số phận, thì họ sẽ trở thành dân của nước đã xâm lược họ. Còn các nước bị xâm lược không chịu ách đô hộ thì họ sẽ nổi dậy để chống lại cuộc xâm lược kia và những người nào không muốn chống lại sự xâm lược đó sẽ bị coi là kẻ phản bội, kẻ bán nước và số phận của những người bị coi là kẻ phản bội, kẻ bán nước đó sẽ bị coi như kẻ thù nghịch của nước đó.

A-đam đã không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời và hành vi không dạy lại cho Ê-va, vợ mình để biết rõ mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, thì bị coi là sự khinh dể Lời Đức Chúa Trời và hậu quả của những sự đó khiến cho cả Ê-va và A-đam không có được sự tỉnh thức trước mưu chước của con rắn (ma quỷ đội lốt) nên họ đã phạm tội ăn trái cây mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Tội lỗi của A-đam đã bán đứng loài người và trái đất này cho tội lỗi (khi nói đến tội lỗi là nói đến ma quỷ, kẻ phạm tội từ lúc ban đầu).

Tội lỗi trong loài người đã khiến cho ngọn đèn nơi tâm linh của loài người bị lu mờ, không đủ sự sáng để giúp cho tâm trí (trí khôn) của xác thịt mình nhận biết con đường phải đi, công việc phải làm để gìn giữ sự sống của linh hồn mình, vì thế cho nên người ta sống và hành động theo ý muốn của ma quỷ mà không biết linh hồn mình đang ngồi trong bóng của sự chết và người ta cũng không biết linh hồn của mình nữa.

Như vậy, một khi thế gian vì không có sự sáng của Đức Chúa Trời nơi tâm linh mình soi dẫn nên không nhận biết mình vốn thuộc về Đức Chúa Trời, vì thế cho nên họ không nhận biết thế gian đã bị ma quỷ xâm lược và người ta không nhận thức được mình đang là kẻ tội mọi cho ma quỷ, cho đến khi Đức Chúa Trời ban sự cứu chuộc cho loài người thông qua việc Ngài giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và ban luật pháp

của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, thì bấy giờ, quyền lực của ma quỷ bắt đầu hành động để chống nghịch lại kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Pha-ra-ôn, vua của xứ Ê-díp-tô (là bóng về quyền lực của ma quỷ) đã không cho dân Y-sơ-ra-ên được ra khỏi xứ Ê-díp-tô, mặc dù Môi-se và A-rôn đã chuyển mạng lệnh của Đức Giê-hô-va cho người biết phải tha cho dân Y-sơ-ra-ên được ra khỏi Ê-díp-tô. (Vào thời điểm đó, Môi-se là bóng về Đức Chúa Jê-sus còn A-rôn là bóng về các môn đồ của Chúa Jê-sus).

Sau mười tai vạ mà Đức Giê-hô-va đã giáng xuống cho xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn phải buông tha cho dân Y-sơ-ra-ên được ra khỏi xứ Ê-díp-tô, nhưng sau đó, hắn đã huy động quân đội của xứ Ê-díp-tô để đuổi theo dân Y-sơ-ra-ên và Pha-ra-ôn đã đuổi theo dân Y-sơ-ra-ên xuống tận biển Đỏ hòng bắt dân Y-sơ-ra-ên trở lại làm tôi mọi cho hắn, nhưng Đức Giê-hô-va đã khiến nước biển Đỏ vùi chết hết đạo binh của Pha-ra-ôn.

Hành động của Pha-ra-ôn và đạo binh của người là bóng về việc quyền lực của ma quỷ sẽ không bao giờ chịu buông tha những người tin theo Đức Chúa Jê-sus Christ.

Ngay tại nơi đồng vắng Si-na-i, trong khi Môi-se lên trên núi Si-na-i để gặp Đức Giê-hô-va, thì trong bốn mươi ngày vắng bóng của Môi-se, quyền lực của ma quỷ đã hành động trong lòng dân Y-sơ-ra-ên đầy loạn đòi trở về xứ Ê-díp-tô và người ta đã lấy vàng để ép A-rôn đúc tượng bò con (*bằng vàng*) để thờ lạy và công việc đó là bóng về công việc của ma quỷ khi đã không thể ngăn người ta tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì ma quỷ xui khiến cho xác thịt của người ta bắt chước thế gian làm thủ tục của tôn giáo và những người chán bầy (*như A-rôn khi chưa nhận được luật pháp của Đức Chúa Trời*) những người đó đã thoả hiệp với hội chúng để chần dặt họ theo những sự mà hội chúng yêu cầu.

Hành động của dân sự và của A-rôn (*bóng về những người chán bầy mà không có Lời Đức Chúa Trời cai trị*) đã khiến cho nhiều người bị chết bởi lưỡi gươm của những người Lê-vi vâng theo mạng lệnh của Môi-se (*gươm là bóng về Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời và những người Lê-vi vâng theo mạng lệnh của Môi-se là bóng về những người hầu việc Chúa thì hành chức vụ theo như Lời Chúa đã chép*).

Xuất Ê-díp-tô ký 32:15-29: Đoạn, Môi-se ở trên núi trở xuống, tay cầm hai bảng chứng; hai bảng chứng có viết hai bên, mặt nầy và mặt kia. Hai bảng đó là việc của Đức Chúa Trời làm ra; chữ cũng là chữ của Đức Chúa Trời khắc trên bảng. Vả, Giô-suê nghe dân chúng la lên, bèn nói cùng Môi-se rằng: Trong trại quân có tiếng chiến đấu. Môi-se đáp rằng: Chẳng phải tiếng kêu về thắng trận, cũng chẳng phải tiếng kêu về thua trận; nhưng ta nghe tiếng kẻ hát. Khi đến gần trại quân, Môi-se thấy bò con và sự nhảy múa, bèn nổi giận, liệng hai bảng chứng khỏi tay mình, bẻ ra nơi chân núi; đoạn lấy bò con của chúng đã đúc đem đốt trong lửa, rồi nghiền cho đến thành ra bụi, rải trên mặt nước, và cho dân Y-sơ-ra-ên uống. Môi-se bèn nói cùng A-rôn rằng: Dân nầy làm chi anh, mà anh xui cho chúng phạm tội nặng dường ấy? A-rôn đáp rằng: Xin chúa tôi đừng nổi giận, chúa biết rằng dân nầy chuyên làm điều ác! Họ có nói cùng tôi rằng: Hãy làm các thần đi trước chúng tôi; vì về phần Môi-se nầy, là người đã dẫn chúng tôi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chúng tôi chẳng biết có điều chi xảy đến cho người rồi. Tôi bèn nói cùng chúng rằng: Ai có vàng hãy lột ra! Họ bèn đưa cho tôi, tôi bỏ vào lửa, và bởi đó thành ra bò con nầy. Vả, Môi-se thấy dân sự buông lung, vì A-rôn để họ buông lung, đến nỗi bị sỉ nhục trong vòng các thù nghịch, thì người đứng nơi cửa trại quân mà nói rằng: Ai thuộc về Đức Giê-hô-va, hãy đến cùng ta đây! Hết thấy người Lê-vi đều nhóm lại gần bên người. Người truyền cho họ rằng: Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy: Mỗi người trong các ngươi hãy đeo gươm bên mình, đi qua đi lại trong trại quân, từ cửa nầy đến cửa kia, và mỗi người hãy giết anh em, bạn hữu, và kẻ lân cận mình. Dân Lê-vi bèn làm y như lời Môi-se; trong ngày đó có chừng ba ngàn người bị chết. Vả, Môi-se đã truyền rằng: Ngày nay mỗi người trong vòng các ngươi hãy dâng tay mình cho Đức Giê-hô-va, chẳng sá chi đến con trai hay là anh em mình, hầu cho các ngươi được ơn phước vậy.

Dân Y-sơ-ra-ên đã vội quên rằng họ đã được Đức Giê-hô-va chuộc ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là họ đã được chuộc ra khỏi nhà nô-lệ và như vậy, họ đã không còn thuộc về mình nữa, nhưng thuộc về Đức Giê-hô-va, Đấng đã chuộc họ lại cho Ngài.

Lời mà Môi-se đã nói với những người Lê-vi là bóng về Lời mà Đức Chúa Jê-sus đã phán mà chúng ta đang học ngày hôm nay.

Chúa Jê-sus đã không đến thế gian này để tìm sự vinh hiển cho Ngài, nhưng Ngài đến từ Đức Chúa Cha để giải bày Đức Chúa Cha cho loài người chúng ta nhận biết rằng, loài người chúng ta ra từ Đức Chúa Cha

và là con của Đức Chúa Cha.

Đức Chúa Trời là Cha của loài người và loài người đã được Đức Chúa Trời tạo dựng nên để thay Ngài quản trị các công việc do tay Ngài tạo dựng nên trên trái đất này, nghĩa là loài người được tạo dựng nên để hầu việc Đức Chúa Trời và thờ phượng Ngài.

Tội lỗi của A-đam đã bán loài người cho tội lỗi (dù A-đam không hề nghĩ rằng khi người phạm tội thì dòng dõi của người sẽ trở thành tội mọi cho tội lỗi) và như vậy, loài người ra từ A-đam hết thảy đều là nạn nhân của tội lỗi (của A-đam) và trở thành tội mọi cho ma quỷ.

Tự loài người không thể giải cứu mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì hết thảy đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn trong lòng mẹ, nên người ta không nhận biết mình thật sự là con của Đức Chúa Trời và người ta đã bị lừa dối nên không biết rằng loài người đã bị ma quỷ cầm buộc, bởi người ta không biết có ma quỷ và cũng không biết có Đức Chúa Trời, nhưng lại tin theo cách ma quỷ lừa dối rằng, loài người do sự tiến hoá từ loài thú. Vì loài người khi chưa có luật pháp của Đức Chúa Trời thì coi như không có tội, nhưng kể từ khi Đức Chúa Trời đã ban luật pháp của Ngài cho loài người (qua dân Y-sơ-ra-ên) thì người ta phải trở lại với Đức Chúa Trời để được cứu rỗi, còn những người nào không tin vào Lời Đức Chúa Trời thì những người đó sẽ bị Lời Đức Chúa Trời phán xét, bởi họ chối bỏ Đức Chúa Trời và chối bỏ quyền làm con của Đức Chúa Trời.

Những người chối bỏ Đức Chúa Trời (dù đã có Lời Đức Chúa Trời công bố ra qua chức vụ của những người hầu việc Đức Chúa Trời và những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ) thì sẽ bị coi là kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 2:1-10: **Còn anh em đã chết vì lầm lỗi và tội ác mình, đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói quen đời này, vâng phục vua cầm quyền chốn không trung tức là thần hiện đang hành động trong các con bạn nghịch. Chúng ta hết thảy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thanh nộ, cũng như mọi người khác. Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương xót, vì có lòng yêu thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ, ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu, và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ. Vả, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo.**

Trong sự mưu luận của Đức Chúa Trời mà loài người đã được tạo dựng nên và để có một dòng dõi thánh cho Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Trời chỉ tạo nên một người nam, là A-đam và để loài người được sanh sản ra thì Đức Chúa Trời đã tạo nên một người nữ ra từ chính xác thịt của A-đam, để giúp đỡ cho công việc sanh sản và điều này chỉ được xảy ra trên trái đất mà thôi, còn trên thiên đàng thì không có nam hoặc nữ, vì các thiên binh, thiên sứ của Đức Chúa Trời đều được Đức Chúa Trời tạo nên bằng hơi thở của Ngài.

Loài người được tạo nên trên đất này là để được luyện lọc cho đến khi đủ số như Đức Chúa Trời đã định trong Nước của Ngài trước khi sáng thế, cũng có nghĩa là trước khi thiên sứ Lucifer nảy sinh ra sự bội nghịch gian ác làm tha hoá một phần ba số thiên sứ trên thiên đàng, tức là những thiên sứ đã nghe lời lừa dối của Lucifer mà phản bội Đức Chúa Trời và vì tội lỗi đó mà Lucifer và cả số thiên sứ nghe theo sự lừa dối của Lucifer đã bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng và bị gọi là ma quỷ, là Sa-tan, tức là kẻ thù nghịch, kẻ chống đối (*là ý nghĩa của chữ Sa-tan trong tiếng Hê-bơ-rơ*).

Đức Chúa Trời đã tạo nên trái đất cùng muôn vật trên trái đất ở giữa khoảng không mênh mông, là nơi ở của ma quỷ (*được gọi là kẻ cầm quyền chốn không trung*) mà các vì sao (*các hành tinh trong khoảng không mà người ta gọi là vũ trụ*) đều là bóng về các thiên sứ vậy.

Khi số lượng người đã sanh ra đông trên trái đất này thì Đức Chúa Trời bắt đầu thi hành kế hoạch tuyển chọn những người xứng đáng được sống trong thiên đàng của Ngài và kế hoạch tuyển chọn đó được thi hành qua việc Đức Chúa Trời sẽ chọn cho Ngài những người nghe tiếng của Ngài mà kính sợ Ngài và đến kỳ Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên thì Ngài cũng cho phép những người sanh ra không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng chịu chấp nhận luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo, thì những người nào

vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời (*cả dân Y-sơ-ra-ên và dân ngoại*) thì người ấy sẽ nhận được sự cứu rỗi linh hồn mình.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Khi Đức Chúa Trời đã ban luật pháp của Ngài cho loài người (*qua dân Y-sơ-ra-ên*) thì hết thấy những người được nghe Lời Đức Chúa Trời (*qua sự công bố luật pháp của Đức Chúa Trời*) thì người ta phải học cho biết, cho hiểu và người ta phải tuân theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, không được dùng bất kỳ một lý luận nào để nghịch lại Lời Đức Chúa Trời.

Các mối quan hệ của loài người là quan hệ theo xác thịt, còn linh hồn của người ta là thuộc về Đức Chúa Trời, vì do hơi thở của Đức Chúa Trời mà được tạo dựng từ trước khi sáng thế trong sự biết trước của Đức Chúa Trời, nghĩa là Đức Chúa Trời đã biết trước số linh hồn cần được chuộc lại cho đủ số trên thiên đàng và Ngài biết rõ sẽ có bao nhiêu linh hồn sẽ bị hư mất qua sự sàng lọc, tuyển chọn của Ngài qua cuộc sống của loài người trên trái đất này, vì thế cho nên người tin Chúa phải nhận biết giá trị thật của hai mối quan hệ xác thịt và linh hồn của loài người. Trong xác thịt của loài người, các mối quan hệ huyết thống là thuộc về đất, có luật pháp của Đức Chúa Trời ban cho và loài người xác thịt phải tuân theo luật pháp này.

Gióp 33:4: Thần Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi, hơi thở của Đấng Toàn năng ban cho tôi sự sống.

Thi-Thiên 33:6-15: Các tầng trời được làm nên bởi lời Đức Giê-hô-va, cả cơ binh trời bởi hơi thở của miệng Ngài mà có. Ngài thấu các nước biển lại thành như đồng, và trữ những nước sâu trong chỗ chứa. Khấp thiên hạ khá kính sợ Đức Giê-hô-va; Các dân thế gian hãy kinh khủng Ngài. Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền. Đức Giê-hô-va làm bại mưu các nước, khiến những tư tưởng các dân tộc ra hư không. Mưu của Đức Giê-hô-va được vững lập đời đời, ý tưởng của lòng Ngài còn đời này sang đời kia. Nước nào có Giê-hô-va làm Đức Chúa Trời mình, dân tộc nào được Ngài chọn làm cơ nghiệp mình có phước thay! Đức Giê-hô-va từ trên trời ngó xuống, nhìn thấy hết thấy con cái loài người. Ngài ngó xuống từ nơi ở của Ngài, xem xét hết thấy người ở thế gian. Ngài nắn lòng của mọi người, xem xét mọi việc của chúng nó.

Thi-Thiên 82:6-7: Ta đã nói: Các người là thần, hết thấy đều là con trai của Đấng Chí cao. Dầu vậy, các người sẽ chết như loài người, sa ngã như một quan trưởng.

Thi-Thiên 139:13-18: Vì chính Chúa nắn nên tâm thần tôi, dệt thành tôi trong lòng mẹ tôi. Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, Chịu nắn nên cách xảo lại nơi thấp của đất, Thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy. Hỡi Đức Chúa Trời, các tư tưởng Chúa quý báu cho tôi thay! Số các tư tưởng ấy thật lớn thay! Nếu tôi muốn đếm các tư tưởng ấy, thì nhiều hơn cát. Khi tôi tỉnh thức tôi còn ở cung Chúa.

Linh hồn (*được gọi là tâm linh*) của người ta không có quan hệ theo huyết thống của xác thịt, nhưng hết thấy đều trực thuộc Đức Chúa Trời, chứ không thuộc về đất, vì thế cho nên Đức Chúa Trời không cho phép người ta ăn huyết hoặc sử dụng huyết trong bất kỳ việc gì, vì trong huyết có linh hồn sống.

Ê-xê-chi-ên 18:1-4: Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta như vậy: Các người dùng câu tục ngữ nầy về đất Y-sơ-ra-ên, rằng: Cha ăn trái nho chua, mà con ghê răng, câu đó có nghĩa gì? Chúa Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống, các người sẽ không cần dùng câu tục ngữ ấy trong Y-sơ-ra-ên nữa. Nầy, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết.

Lê-vi ký 17:10-14: Phàm người nào của nhà Y-sơ-ra-ên hay là kẻ khách kiều ngụ giữa họ, ăn huyết chi cũng mặc, thì ta sẽ nổi giận cùng kẻ ăn đó, truất nó khỏi dân sự mình; vì sanh mạng của xác thịt ở trong huyết; ta đã cho các người huyết rưới trên bàn thờ đặt làm lễ chuộc tội cho linh hồn mình; vì nhờ sanh mạng mà huyết mới chuộc tội được. Bởi cố đó ta đã phán cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Trong vòng các người không ai nên ăn huyết; kẻ khách kiều ngụ giữa các người cũng không nên ăn huyết. Còn nếu ai, hoặc dân Y-sơ-ra-ên, hoặc kẻ khách kiều ngụ giữa họ, đi săn được một con thú hay là con chim ăn thịt được, thì phải đổ huyết nó ra, rồi lấy bụi đất lấp lại; vì sanh mạng của mọi xác thịt, ấy là huyết nó, trong huyết có sanh mạng. Bởi cố ấy, ta đã phán cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Các người

không nên ăn huyết của xác thịt nào; vì sanh mạng của mọi xác thịt, ấy là huyết nó; ai ăn sẽ bị truất diệt.

Các chữ **ăn** được chép trong các câu trên, đó là chữ **אכל**- **akal**, số 0398 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng, lợi dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy;**

Khi người tin Chúa vì cơ Tin-Lành và vì Danh của Đức Chúa Jêsus mà bị người ta bắt bớ, thì dù sự bắt bớ đó đến từ người nào trong thế gian này, hoặc từ trong xã hội, trong nơi làm việc, trong tổ chức, trong gia đình, thì hết thấy những người làm sự bắt bớ đó sẽ bị coi là thù nghịch với Đức Chúa Trời và với Nước của Ngài. Những người chống lại Đạo Tin-Lành là chống lại Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, tức là chống lại Đức Chúa Trời vậy, vì Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha là một.

Hết thấy những người tin Chúa phải nhận biết rằng, Đức Chúa Trời sẽ sàng lọc hết thấy mọi người tin Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là hết thấy mọi người tin Chúa đều phải trải qua những sự thử thách, như người thợ gốm sẽ đưa hết thấy các bình mà mình đã tạo nên đó được qua lửa để nung cho đến khi được thành sản phẩm. Bình nào chịu được lửa nung thì bình đó sẽ trở thành sản phẩm và được sử dụng và có giá trị trong tay của thợ gốm đó, còn bình nào không chịu được lửa nung thì bình đó sẽ hư mất và phải bị quăng ra ngoài, không thể sử dụng được nữa vậy.

Gia-cơ 1:2-4: **Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.**

1 Phi-e-rơ 4:12-19: **Hỡi kẻ rất yêu dấu, khi anh em bị trong lò lửa thử thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp một việc khác thường. Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhảy nhót. Ví bằng anh em vì cơ danh Đấng Christ chịu sỉ nhục, thì anh em có phước; vì sự vinh hiển và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em. Trong anh em chớ có ai chịu khổ như kẻ giết người, như kẻ trộm cướp, như kẻ hung ác, như kẻ thầy lay việc người khác. Nhưng nếu có ai vì làm tín đồ Đấng Christ mà chịu khổ, thì đừng hổ thẹn; thà hãy vì danh ấy ngợi khen Đức Chúa Trời là hơn. Vì thời kỳ đã đến, là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; và, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của những kẻ chẳng vâng theo Tin Lành Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào? Lại nếu người công bình còn khó được rồi, thì những kẻ nghịch đạo và có tội sẽ trở nên thế nào? Vậy những kẻ chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm lành mà phó linh hồn mình cho Đấng Tạo hóa thành tín.**

Người tin Chúa phải nhận biết sự mưu luận của Đức Chúa Trời đối với sự cứu chuộc loài người, ấy không phải hết thấy loài người đều sẽ được cứu rồi, vì trong loài người xác thịt sẽ có rất nhiều người không tin có Đức Chúa Trời hoặc không muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, ấy là vì họ chấp nhận làm tội mọi cho tội lỗi, ưa thích những sự thuộc về nhục dục của xác thịt mình, thích sống trong những sự tối tăm, lòng toan những sự ích kỷ, lương tâm chai lỳ, không muốn nghe Lời Đức Chúa Trời và không muốn biết Lễ thật của Lời Chúa, nhưng Đức Chúa Trời đã sẵn sàng cho Ngài những linh hồn sẽ vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Ngài, đó là những linh hồn sẽ nhờ cậy ơn của Đức Chúa Trời mà vượt qua những sự thử thách để xứng đáng với những sự vinh hiển mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho những linh hồn nào kính sợ Ngài và yêu mến luật pháp của Ngài.

Ê-phê-sô 1:3-12: **Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xướng phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen.**

Người tin Chúa sẽ được vững lòng khi hiểu rõ được giá trị cùng mục đích của những sự thử thách mà hết thảy mọi người tin Chúa phải trải qua, nhờ đó mà không bị ma quỷ lừa dối và không thoả hiệp với những người bất bớ mình, vì biết rằng, Đức Chúa Trời là Đấng làm mọi sự đó trong sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài, như Kinh-Thánh có chép.

Ê-sai 45:5-13: Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết ta, ta sẽ thất lũng người, hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa Trời nào khác ngoài ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có đấng nào khác. Ấy chính ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính ta, là Đức Giê-hô-va, làm mọi sự đó. Hỡi các từng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nở ra, dựng sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người đẻ gì? Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy hỏi ta về những sự sẽ đến; hãy bảo ta về sự các con trai ta, và về việc làm bởi tay ta. Ấy chính ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính ta, tức là tay ta, đã giương ra các từng trời, và đã truyền bảo các cơ binh nó. Ấy chính ta đã đẩy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành ta, và thả kẻ bị đầy của ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

Ai là những người chống lại Tin-Lành và chống lại Danh của Đức Chúa Jêsus Christ ?

Ấy là những người yêu thế gian hơn là yêu mến Đức Chúa Trời và như vậy, không phân biệt những người đó trong các mối quan hệ thế nào, dù những người đó là cha, mẹ, anh chị em hay là vợ hoặc là chồng, là con mặc dầu, thì những người đó là thuộc về thế gian và là bạn với thế gian, tức là những người không muốn làm con cái của Đức Chúa Trời, không muốn hiệp lại với Đức Chúa Trời, những người đó bị coi là kẻ thù nghịch với Đức Chúa Trời vậy và nếu những người đó không chịu tin Chúa và đầu phục Đức Chúa Trời, thì khi kỳ đã định tới, họ sẽ bị hư mất và linh hồn họ phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời.

Gia-cơ 4:4-7: Hỡi bọn tà dâm kia, anh em há chẳng biết làm bạn với thế gian tức là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên, ai muốn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời vậy. Hay là anh em tưởng Kinh Thánh nói vô ích sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến ở trong lòng chúng ta, ham mến chúng ta đến nỗi ghen tương, nhưng Ngài lại ban cho ta ơn lớn hơn nữa. Vì vậy, Kinh Thánh chép rằng: Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, nhưng ban ơn cho kẻ khiêm nhường. Vậy hãy phục Đức Chúa Trời; hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em.

1 Giăng 2:15-23: Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra. Vả thế gian với sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời. Hỡi các con cái ta, giờ cuối cùng là đây rồi, các con đã nghe nói rằng kẻ địch lại Đấng Christ phải đến. Vừa lúc bây giờ, có nhiều kẻ địch lại Đấng Christ; bởi đó, chúng ta biết rằng ấy là giờ cuối cùng. Chúng nó đã từ giữa chúng ta mà ra, nhưng vốn chẳng phải thuộc về chúng ta; vì nếu chúng nó thuộc về chúng ta, thì đã ở cùng chúng ta; song điều đó đã xảy đến, hầu cho tỏ ra rằng mọi kẻ ấy chẳng thuộc về chúng ta vậy. Về phần các con, đã chịu xúc dầu từ nơi Đấng thánh, thì đã biết mọi sự rồi. Ta viết cho các con, chẳng phải vì các con không biết lẽ thật, nhưng vì các con biết lẽ thật, và hiểu rằng chẳng có sự dối trá nào bởi lẽ thật mà ra. Ai là kẻ nói dối, há chẳng phải kẻ chối Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ sao? Ấy đó là Kẻ địch lại Đấng Christ, tức là kẻ chối Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con! Ai chối Con, thì cũng không có Cha: ai xưng Con, thì cũng có Cha nữa.

Khi người tin Chúa vì cơ Đạo Tin-Lành và vì cơ Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà bị thế gian bắt bớ, kể cả những người trong gia đình của người đó bắt bớ, nghĩa là những người đó chống đối, ngăn cấm bằng bất kỳ hình thức nào nhằm gây sức ép bắt phải từ bỏ Đạo Tin-Lành, từ bỏ Đức Chúa Jêsus Christ, thì người tin Chúa đó trước hết phải tỏ sự sáng của Lời Đức Chúa Trời ra cho họ biết đồng thời phải bày tỏ đức tin của

mình đối với Lời Đức Chúa Trời và với Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng đã tạo nên loài người, ban sự sống cho loài người và Ngài là Đấng cứu chuộc loài người lại cho Đức Chúa Trời.

Người tin Chúa phải nhận biết rằng, tất cả loài người được sanh ra trên đất này đều do Đức Chúa Trời và bởi Đức Chúa Trời mà được tạo nên với mục đích sống là để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời mà ý muốn của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua luật pháp của Ngài, được chép trong sách luật pháp được gọi là Kinh-Thánh.

Bất kỳ một người nào đã được sanh ra trên đất này, thì dù người đó là nam hay nữ, thuộc dân tộc nào, giàu hay nghèo, thuộc về dòng dõi nào mặc dầu, thì linh hồn của người đó phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải tin Chúa và học làm theo Lời Đức Chúa Trời để được cứu rỗi. Không một linh hồn nào có thể bảo lãnh cho linh hồn khác, nhưng tự mỗi linh hồn phải lo lắng cho linh hồn mình cho được sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời đã ban cho qua Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn của người đó phải nhận biết Đức Chúa Trời, nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời và người đó phải tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của linh hồn mình và người đó phải học Lời Đức Chúa Trời trong Kinh-Thánh để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời mà làm theo, hầu cho người đó sẽ nhờ quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời mà được cứu rỗi linh hồn mình.

Thi-Thiên 40:4-8: Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích đẹp hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Ma-thi-ơ 10:37-38: Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ³⁷He that loveth^{G5368} father^{G3962} or^{G2228} mother^{G3384} more^{G5228} than^{G5228} me is not worthy^{G514} of me: and he that loveth^{G5368} son^{G5207} or^{G2228} daughter^{G2364} more^{G5228} than^{G5228} me is not worthy^{G514} of me. ³⁸And he that taketh^{G2983} not his cross^{G4716}, and followeth^{G190} after^{G3694} me, is not worthy^{G514} of me.

Chữ yêu chép trong các câu trên, đó là chữ φιλέω - **phileo**, số 5368, ra từ chữ φίλος - **philo**, số 5384 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *trở thành bạn hữu, chịu ảnh hưởng từ người đó, yêu mến, quý mến, liên kết với, kết giao với, gia nhập, cộng tác với;*

Chữ hơn chép trong các câu trên, đó là chữ ὑπέρ - **huper**, số 5228 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *cao hơn, vượt trên, vượt xa hơn, trên, thay thế cho, coi là chính yếu, cơ bản hơn;*

Chữ đáng chép trong các câu trên, đó là chữ ἄξιος - **axios**, số 514 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *có thể so sánh được, phù hợp, thích hợp, quyền được nhận phần thưởng, được gặp, xứng đáng;*

Trong khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ trên đất này, có rất nhiều người đã thấy Ngài và được gặp Ngài, thậm chí được ngồi ăn bữa với Ngài và có thể lắm không ít người đã lấy điều đó là vinh dự cho mình, thế nhưng tất cả những sự đó chỉ là bề ngoài và thuộc về đất mà thôi, không có giá trị ở trong Nước Thiên đàng của Đức Chúa Trời.

Phần quan trọng nhất mà Đức Chúa Jêsus Christ muốn hết thảy những người tin Ngài cần phải nhận được cho mình, đó là sự sống đời đời và Chúa Jêsus đã định nghĩa về sự sống đời đời cho chúng ta như sau:

Giăng 17:3: Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Chữ nhìn biết chép trong câu 3 này, đó là chữ γινώσκω - **ginosko**, số 1097 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Biết, hiểu biết, phân biệt được cách hoàn toàn, cách trọn vẹn, đầy đủ;*

Trong hết thảy loài người đã từng sống trên trái đất này, không có một người nào có được trình độ hiểu biết này, bởi vì hết thảy loài người bởi bụi đất mà ra đều không thể thấy được Đức Chúa Trời, vì Ngài là Thần Linh tối cao. Ngay cả đến các thiên sứ trên thiên đàng cũng vậy, họ không thể thấy được mặt Đức Chúa Trời, còn sự biết về Đức Chúa Trời thì nếu chẳng phải bởi Đức Chúa Trời tỏ ra cho thì chẳng có một

tạo vật nào có được sự hiểu biết về Ngài, chỉ có Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, là Đấng ra từ Đức Chúa Trời thì mới biết Đức Chúa Trời cách hoàn toàn, đầy đủ, trọn vẹn mà thôi.

Giăng báp-tít đã làm chứng về Đức Chúa Jêsus như sau: **Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đấng đến sau ta trổi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Vả, bởi sự đầy đầy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lễ thật bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.** (Giăng 1:15-18)

Đức Chúa Trời đã dùng Lời của Ngài để tỏ chính Ngài cho loài người chúng ta biết bốn tánh và ý muốn của Ngài, nhưng không phải hết thấy những người được đọc Lời Đức Chúa Trời trong Kinh-Thánh thì có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, ấy là bởi vì hết thấy loài người xác thịt đều đã phạm tội, thiếu hụt sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nên xác thịt của người ta đã bị sự rửa sả cai trị, khiến trí khôn tối tăm, không thể hiểu được những sự sáng láng, lạ lùng của Lời Đức Chúa Trời và dù người ta có muốn hiểu cũng không thể hiểu được, cho đến khi nào những sự trong xác thịt của người ta được loại bỏ và tâm linh của những người đó được tái sanh và được dắt dẫn bởi Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, bấy giờ người ta mới có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 4:17-24: Vậy, nầy là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỏ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật.

Đức Chúa Trời không thách đố loài người khi Ngài ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại đồng vắng Si-na-i, nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã không làm theo được Lời Đức Chúa Trời, ấy là vì cố họ cứng lòng, vô tín, tham lam, ích kỷ, không muốn làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, nên họ không có sức để làm theo Lời Chúa dạy và khi người ta không làm theo Lời Đức Chúa Trời thì họ không thể nhận lãnh được những sự mà Đức Chúa Trời đã hứa cho.

Để kế hoạch cứu chuộc nhân loại được hoàn thành, Đức Chúa Trời đã quyết định đem Con một Ngài vào thế gian này để giải quyết một nan đề mà loài người đã không thể nào giải quyết được, đó là loài người cần phải hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời mà muốn hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, là Lời của Đấng Thần Linh tối cao thì tâm linh của loài người phải được sống lại, được chúc phước và được dắt dẫn bởi Thần của Đức Chúa Trời. Nhưng loài người xác thịt đã bị ô-uế bởi tội lỗi thì làm thế nào họ có thể được thông công với Đức Thánh-Linh - Thần của Đức Chúa Trời ?

Loài người cần phải có giá cứu chuộc sự sống mình cho được hoàn toàn thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và được giải thoát khỏi sự rửa sả của luật pháp là sự đã giáng trên A-đam và trên các tổ phụ của người ta, hầu cho tâm linh của loài người mới được sự sống lại. Tự loài người không thể tạo được ra giá cứu chuộc cho sự sống mình, nên Đức Chúa Trời vì sự yêu thương của Ngài mà ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm giá cứu chuộc loài người.

Nhưng làm thế nào để loài người trên đất này nhận biết được ai là Con một của Đức Chúa Trời để người ta sẽ đến với Con đó mà nhận lấy cho mình giá cứu chuộc bởi Ngài ban cho?

Đức Chúa Trời đã qua các tiên tri của Ngài mà sửa soạn cho việc Con một của Ngài đến thế gian này trước cả ngàn năm, để các thông tin của giao ước quan trọng này sẽ được chuyển đến các dân tộc sống rải rác trên khắp trái đất này.

Qua Gia-cốp (khoảng năm 1835 B.C): Cây phủ việt chẳng hề đời khỏi Giu-đa, kẻ lập pháp không dứt khỏi giữa chân nó, cho đến chừng Đấng Si-lô hiện tới, và các dân vâng phục Đấng đó. Người buộc lừa tơ mình vào gốc nho, lừa con mình vào nhành nho tốt nhất. Người giặt áo xống mình vào rượu nho, cùng lấy huyết nho lau áo tới mình. Mắt người đỏ vì cố rượu, răng người trắng vì cố sữa. (Sáng thế ký 49:10-12 - Tham khảo thêm trong sách Khải huyền 19)

Qua Môi-se (1405 B.C): Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập lên một đấng

tiên tri như ta; các người khá nghe theo đấng ấy! Đó là điều chính người đã cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tại Hô-rếp, trong ngày nhóm hiệp, mà rằng: Cầu xin tôi chớ nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi nữa, và chớ thấy đám lửa hừng nầy nữa, e tôi chết chẳng. Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Chúng nó nói có lý; ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, ta sẽ lấy các lời ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho chúng mọi điều ta phán dặn người. Bằng có ai không nghe theo lời ta mà đấng tiên tri nhân danh ta nói, thì ta sẽ hạch ai đó. (Phục truyền luật lệ ký 18:15-19)

Qua tiên tri Ê-sai (khoảng năm 738 B.C): Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nẩy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy! Chúa đã giáng một lời trong Gia-cóp, và lời ấy đổ xuống trên Y-sơ-ra-ên. (Ê-sai 9:5-7) và: Có một chồi sẽ nứt lên từ gốc Y-sai, một nhánh từ rễ nó sẽ ra trái. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên Ngài, tức là thần khôn ngoan và thông sáng, thần mưu toan và mạnh sức, thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê-hô-va. Ngài lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va làm vui; chẳng phán xét theo mắt mình thấy, và chẳng cứ sự tai nghe mà đoán định. Nhưng Ngài sẽ dùng sự công bình xét đoán kẻ nghèo, và xử lý ngay thẳng cho kẻ nhu mì trên đất. Ngài sẽ đánh thế gian bằng cái gậy của miệng mình, và lấy hơi thở nơi môi mà giết kẻ ác. Sự công bình sẽ làm dây thắt lưng của Ngài, sự thành tín sẽ làm dây ràng hông. Bấy giờ muông sói sẽ ở với chiên con, beo nằm với dê con; bò con, sư tử con với bò nuôi mập cùng chung một chỗ, một đứa con trẻ sẽ dắt chúng nó đi. Bò cái sẽ ăn với gấu; các con nhỏ chúng nó nằm chung, sư tử ăn cỏ khô như bò. Trẻ con đang bú sẽ chơi kẻ ỏ răn hổ mang, trẻ con thôi bú sẽ thò tay vào hang rắn lục. Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi thánh của ta; vì thế gian sẽ đầy dẫy sự hiểu biết Đức Giê-hô-va, như các dòng nước che lấp biển. Xảy ra trong ngày đó, rễ Y-sai đứng lên làm cờ cho muôn dân, các nước đều tìm đến Ngài, nơi an nghỉ của Ngài sẽ được vinh hiển. Trong ngày đó, Chúa còn đặt tay một lần nữa đặng chuộc dân sót của Ngài, tức là kẻ sót lại bởi A-si-ri, Ê-díp-tô, Pha-trô, Cút, Ê-lam, Si-nê-a, Ha-mát cùng các cù lao biển. Chúa sẽ dựng một cây cờ cho các nước; nhóm những người Y-sơ-ra-ên bị đuổi, thâu những người Giu-đa lưu lạc, từ bốn góc đất. (Ê-sai 11:1-12)

Đức Chúa Trời đã biết trước rằng, loài người sẽ không thể dùng trí khôn của xác thịt mình mà hiểu được ý nghĩa của các lời tiên tri này, vì ma quỷ sẽ sử dụng sự lừa dối mà khiến nhiều người, là những người muốn hầu việc Đức Giê-hô-va, lại trở thành các tiên tri giả, giáo sư giả và từ những người này mà khiến cho những người muốn được làm chiên của Đức Chúa Trời mà lại trở thành mồi cho thú dữ, loại bỏ Lời Đức Chúa Trời, tức loại bỏ các phần mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng các tiên tri của Ngài để phán truyền những sự sẽ đến của Con một Ngài, vì thế cho nên Ngài đã phán qua tiên tri Giê-rê-mi (vào khoảng năm 600 B.C) rằng: Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến, bấy giờ ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa. Giao ước nầy sẽ không theo giao ước mà ta đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày ta nắm tay đất ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân ta. Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thấy đều sẽ biết ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội chúng nó nữa. Đức Giê-hô-va, là Đấng đã ban mặt trời làm sự sáng ban ngày, ban thứ tự mặt trăng và ngôi sao soi ban đêm, lật biển lên, đến nổi sóng nó gầm thét, Đức Giê-hô-va vạn quân là danh của Ngài phán rằng: Nếu lệ luật đó mất đi khỏi trước mặt ta, thì bấy giờ dòng giống Y-sơ-ra-ên cũng sẽ thôi không làm một nước trước mặt ta đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu trên có thể đo được trời, dưới có thể dò được nền đất; thì cũng vậy, ta sẽ bỏ trọn cả dòng giống Y-sơ-ra-ên vì cơ mọi điều chúng nó đã làm, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến, khi thành sẽ được xây lại cho Đức Giê-hô-va, từ tháp Ha-na-nê-ên cho đến cửa góc. Dây đo sẽ giăng thẳng

qua trên đồi Ga-rép, và vòng quanh đến đất Gô-a. Cả nơi trũng của thây chết và tro, hết thảy đồng ruộng cho đến khe Xét-rôn và đến góc cửa ngựa về phía đông, đều sẽ được biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va, và đời đời sẽ không bị nhổ đi và đổ xuống nữa. (Giê-rê-mi 31:31-40)

Trước khi Giê-rê-mi được sanh ra để làm tiên tri cho Đức Giê-hô-va, thì Đức Chúa Trời đã dùng vua Sa-lô-môn (làm vua của Y-sơ-ra-ên vào năm 970 B.C) mà báo trước cho hết thảy loài người rằng, khi người ta được nghe tiếng của Con một Đức Chúa Trời quở trách mình, thì họ phải hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời thông qua sự ăn năn các tội lỗi mình, để nhận được sự ban cho Thần Lẽ thật, vì nhờ Ngài mà người ta mới hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 1:23-33: Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kìa, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chú ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, không chịu lời quở trách ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng ta, nhưng ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy ta, và chê bai các lời quở trách ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.

Trước khi người ta đổ rượu hay đổ dầu vào những chiếc bình, thì người ta phải làm sạch các bình đó cho đến khi người ta biết chắc rằng, các bình đó đã được kiểm tra không bị rò rỉ, không còn dơ nữa, bấy giờ người ta mới đổ dầu hoặc đổ rượu vào để chứa trong đó. Cũng một thể đó, hết thảy những người tin Chúa đều phải được tôi luyện, thử thách, luyện lọc cho được thánh sạch bề trong và bề ngoài, hầu cho những người đó sẽ được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho, bấy giờ những người đó mới có thể nhờ Đức Thánh-Linh dắt dẫn mà hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời.

Những sự thử thách đó đều nhằm mục đích tôi luyện để tuyển chọn ra những người xứng đáng cho được sự nhận biết Đức Chúa Trời, tức là những người đó sẽ nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời mà được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh và nhờ Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật mà những người đó mới được Ngài dắt dẫn vào trong các Lễ thật của Đức Chúa Trời.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Rô-ma 8:1-17: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể,

thì anh em sẽ sống. Vì hết thấy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha. Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Chỉ có những người tin Chúa chịu được những sự thử thách thì mới nhận được các ơn của Đức Thánh-Linh, nhờ đó mà những người đó mới có thể hiểu được Lời Đức Chúa Trời và những người ấy sẽ nhận được sức mới cho tâm linh mình, vì Lời Đức Chúa Trời được ví là Bánh và Nước hằng sống cho linh hồn của những người nào tin, vâng giữ và làm theo. Hiểu được Lời Đức Chúa Trời cũng có nghĩa là được làm bạn với Lời Đức Chúa Trời, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Ta chẳng gọi các người là thầy tớ nữa, vì thầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, đặng các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi đó người đời ghét các người. Hãy nhớ lời ta đã nói cùng các người: Thầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bỏ ta, ắt cũng bắt bỏ các người; bằng họ đã giữ lời ta, ắt cũng giữ lời các người. Nhưng vì danh ta họ sẽ lấy mọi điều đó đãi các người, bởi họ không biết Đấng đã sai ta đến. Nếu ta không đến và không phán dạy họ, thì họ chẳng có tội lỗi gì; song bây giờ họ không có thể chữa chối được tội lỗi mình. Kẻ nào ghét ta cũng ghét Cha ta nữa. Ví thử ta không làm giữa họ những việc mà chưa có người khác làm, thì họ vô tội, nhưng bây giờ họ đã thấy các việc ấy, và lại ghét ta cùng Cha ta. Đường ấy, để cho ứng nghiệm lời đã chép trong luật pháp họ rằng: Họ ghét ta vô cớ.** (Giăng 15:15-25)

Chữ **bạn hữu** được chép trong các câu trên chính là chữ **yêu** được chép trong Ma-thi-ơ 10:37, đó là chữ φιλέω - **phileo**, số 5368, ra từ chữ φίλος - **philo**, số 5384 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **trở thành bạn hữu, chịu ảnh hưởng từ người đó, yêu mến, quý mến, liên kết với, kết giao với, gia nhập, cộng tác với;**

Tại sao Chúa Jêsus lại gọi các môn đồ của Ngài là bạn hữu (tức là những người Ngài yêu) của Ngài?

Ta chẳng gọi các người là thầy tớ nữa, vì thầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta.

Câu trả lời đó là, vì các môn đồ của Chúa Jêsus đã bền lòng theo Chúa trong mọi sự thử thách của Ngài, mặc dù họ chưa nhận lãnh điều gì cho xác thịt mình ngoài sự bị người ta bắt bỏ vì cố họ đi theo Chúa Jêsus. Họ được Chúa Jêsus yêu mến và Ngài đã gọi họ là bạn hữu Ngài, vì họ nhận biết Chúa Jêsus đến từ Đức Chúa Cha và họ tin vào các Lời dạy dỗ của Ngài. Bởi các môn đồ của Chúa Jêsus (*trừ ra Giu-đa Ích-ca-ri-ốt*) đã tin Đức Chúa Jêsus nên Ngài đã **tỏ cho họ biết** các Lời mà Ngài đã nghe từ Đức Chúa Cha và đó là phần thưởng mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus xứng đáng được hưởng.

Ngày nay chúng ta không được nhìn thấy Đức Chúa Jêsus như các môn đồ đầu tiên của Ngài đã được thấy và được sống bên Ngài, nhưng nguyên tắc để chúng ta có thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời thì không hề thay đổi, nghĩa là, nếu chúng ta yêu mến Lời Đức Chúa Trời thì ấy là chúng ta yêu mến Đức Chúa Jêsus vậy và sự yêu mến đó cũng là sự làm bạn hữu với Chúa Jêsus - Lời Đức Chúa Trời.

Khải huyền 19:11-16: **Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cưỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giày đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. Trên áo tơi và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua Của Các Vua Và Chúa Của Các Chúa.**

Ngoài sự bền lòng theo Chúa trong mọi sự thử thách, người tin Chúa còn phải *vác cây thập tự mình mà theo Chúa, hầu cho được xứng đáng với Ngài*.

Đức Chúa Jêsus đã chỉ rõ cho loài người chúng ta biết rằng, Luật Pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta đó là cho hết thảy mọi người trên đất này phải gìn giữ và làm theo, vì luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường của sự sống lại và sự sống đời đời cho loài người, vì loài người (*tức là tâm linh của loài người*) là con của Đức Chúa Trời.

Giăng 10:34-36: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong luật pháp của các người há chẳng chép rằng: Ta đã phán: Các người là các thần, hay sao? Nếu luật pháp gọi những kẻ được lời Đức Chúa Trời phán đến là các thần, và nếu Kinh Thánh không thể bỏ được, thì ta đây, là Đấng Cha đã biệt ra thánh, và sai xuống thế gian, nói: Ta là Con Đức Chúa Trời, cớ sao các người cáo ta là nói lộng ngôn?

Biểu tượng của luật pháp là cây thập tự, vì trong tất cả các điều răn mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đều tập trung vào hai điều răn lớn nhất và quan trọng nhất mà loài người phải vâng phục và làm theo, như Lời Chúa đã chép, đó là: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người.** Ấy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết. Còn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy: **Người hãy yêu kẻ lân cận như mình.** Hết thảy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra. (Ma-thi-ơ 22:37-40)

Điều răn: **Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người.** là chiều thẳng đứng của cây thập tự, là mối quan hệ giữa loài người đối với Đức Chúa Trời.

Điều răn: **Người hãy yêu kẻ lân cận như mình.** Là chiều ngang của cây thập tự, là mối quan hệ giữa loài người với loài người.

Ma-thi-ơ 10:37-38: Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vắc cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta.

Chữ vắc được chép trong câu 38 đó là chữ λαμβάνω- lambano, số 2983 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Chấp nhận lấy cho mình với trách nhiệm giữ chặt lấy, bám chặt lấy, nắm chặt lấy và sở hữu lấy.*

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Trời đã phán gì với dân Y-sơ-ra-ên về việc tuyển dân của Ngài phải **vác thập tự** mà Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi người trên đất này và tại sao Đức Chúa Trời lại muốn loài người **vác thập tự** mình mà theo Ngài như vậy?

Phục truyền luật lệ ký 11:13-32: **Vậy, nếu các người chăm chỉ nghe các điều răn ta truyền cho các người ngày nay, hết lòng, hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và phục sự Ngài, thì ta sẽ cho mưa mùa thu và mưa mùa xuân xuống thuận thì tại trong xứ các người; người sẽ thu góp ngũ cốc, rượu, và dầu của người. Ta cũng sẽ khiến đồng ruộng người sanh cỏ cho súc vật người; người sẽ ăn và được no nê. Các người khá cẩn thận, kéo lòng mình bị dụ dỗ, xây bỏ Chúa, mà hầu việc các thần khác, và quỳ lạy trước mặt chúng nó chẳng; e cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ phùng lên cùng các người, Ngài đóng các tầng trời lại, nên nổi chẳng có mưa nữa, đất không sanh sản: như vậy, các người sẽ vội chết mất trong xứ tốt tươi nầy, là xứ mà Đức Giê-hô-va ban cho các người. Vậy, hãy cất để trong lòng và trong trí mình những lời ta nói cùng các người, đeo nó như một dấu nơi tay, như một ấn chỉ giữa hai con mắt. Hãy dạy nó lại cho con cái mình, nói đến hoặc khi người ngồi ở trong nhà hay là đi đường, hoặc khi người nằm hay là khi trời dậy. Cũng phải ghi các lời ấy trên cột nhà và trên cửa mình, hầu cho những ngày của các người và của con cái các người được nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các người, y như những ngày của trời ở trên đất. Vì nhược bằng các người cẩn thận gìn giữ hết thảy điều răn nầy mà ta truyền cho các người phải làm lấy, kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, đi theo các đạo Ngài, và triu mến Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ đuổi những dân tộc nầy ra khỏi trước mặt các người, khiến các người thắng được dân tộc lớn và mạnh hơn mình. Phàm nơi nào bàn chân các người sẽ đạp đến, đều thuộc về các người. Giới hạn các người sẽ chạy từ đồng vắng tới Li-ban, từ sông Ó-phơ-rát đến biển tây. Chẳng ai đứng nổi được trước mặt các người; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người sẽ rải sự kinh khủng và sợ hãi trong khắp xứ các người sẽ đạp chân lên, y như Ngài đã phán. Kìa, ngày nay ta đặt trước mặt các người sự phước lành và sự rửa sả: sự phước lành, nếu các người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, mà ta truyền cho ngày nay; sự rửa sả, nếu các người không nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các**

người, nhưng xây bỏ đường ta chỉ cho ngày nay, đừng đi theo các thần khác mà các người không hề biết. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người khiến người vào xứ đáng nhận lấy, thì phải rao sự chúc lành trên núi Ga-ri-xim, và sự chúc dữ trên núi Ê-ban. Hai núi này há chẳng phải ở bên kia sông Giô-đan, qua khỏi đường tây, tại đất dân Ca-na-an ở trong đồng ruộng, đối ngang Ghinh-ganh, gần những cây dẻ bộp của Mô-rê sao? Vì các người sẽ đi ngang qua sông Giô-đan, đừng vào nhận lấy xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người ban cho; các người sẽ lấy xứ làm sản nghiệp và ở tại đó. Vậy, phải cẩn thận làm theo hết thảy những luật lệ và mạng lệnh mà ngày nay ta đặt trước mặt các người.

Đức Chúa Trời đã không bắt loài người phải mang gánh nặng trên vai mình mỗi ngày, nhưng nếu loài người hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời về các mạng lệnh cùng các điều răn này, thì loài người sẽ hiểu ra rằng, khi chúng ta tin và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì chính Đức Chúa Trời là Đấng hằng ngày gánh gánh nặng cho chúng ta, như Lời Chúa có chép rằng: **Chúa đã ngự lên trên cao, dẫn theo những phu tù; Chúa đã nhận lễ vật giữa loài người, và giữa kẻ phản nghịch cũng vậy, hầu cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời được ở với chúng nó. Đáng ngợi khen Chúa thay, là Đấng hằng ngày gánh gánh nặng của chúng tôi, tức là Đức Chúa Trời, sự cứu rỗi của chúng tôi. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời giải cứu chúng tôi; Ấy là nhờ Chúa Giê-hô-va mà loài người được tránh khỏi sự chết.** (Thi-Thiên 68:18-20)

Chúng ta cũng hãy xem Lời Chúa chép gì về việc khi chúng ta vác thập tự, mà chính xác là khi chúng ta chấp nhận vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời (*Lời Đức Chúa Trời là Luật Pháp của loài người chúng ta*), thì chúng ta sẽ nhận được điều gì từ công việc đó:

Giăng 1:10-14: *Lời của Đức Chúa Trời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời); nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hề ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lễ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.*

Chữ **đã nhận** chép trong câu 12 trên đó chính là chữ **vác** được chép trong Ma-thi-ơ 10 câu 38 và đó là chữ λαμβάνω- lambano, số 2983 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Chấp nhận lấy cho mình với trách nhiệm giữ chặt lấy, bám chặt lấy, nắm chặt lấy và sở hữu lấy.*

Khi chúng ta **vác thập mình - vâng giữ và làm theo luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình** thì sẽ có hai điều sẽ đồng thời được xảy ra trên cuộc đời của chúng ta.

1- Tội lỗi của chúng ta sẽ phải tiêu biến khỏi cuộc đời của chúng ta! Chúng đi đâu?

Chính Đức Chúa Jêsus Christ - Con Đức Chúa Trời sẽ gánh những tội lỗi đó cho chúng ta, như Lời Chúa đã chép về Ngài.

Ê-sai 53:1-12: *Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nầy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cầm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cắt lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người*

được thanh vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tôi tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bất với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

2- Khi chúng ta vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ được nên thánh và được đến gần Đức Chúa Trời và được ở với Đức Chúa Jêsus Christ nơi thiên đàng.

Khi chúng ta vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta vác thập tự mình mà theo Chúa Jêsus, cũng như chính Đức Chúa Jêsus đã làm công việc này, thì chúng ta sẽ xứng đáng với tình yêu của Ngài, vì quyền năng của Lời Đức Chúa Trời sẽ thông qua sự chúng ta vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời mà chúng ta được nên thánh ở trước mặt Đức Chúa Trời và chúng ta sẽ được ở cùng với Đức Chúa Jêsus Christ nơi thiên đàng, như Lời Chúa đã phán.

Giăng 17:14-26: Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.

Xứng đáng với Đức Chúa Jêsus Christ nghĩa là chúng ta được xứng đáng với tình yêu của Ngài, là tình yêu mà Ngài đã vì chúng ta mà chịu chết trên thập tự giá để làm giá cứu chuộc chúng ta lại cho Đức Chúa Cha và chúng ta sẽ được đồng với Ngài cai trị trong Nước Đức Chúa Trời, như Ngài đã hứa.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Khải huyền 3:21-22: Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngai ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngai Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!